

Dunkirk – en impressionistisk filmoplevelse

Udgivet 20/07/2017 — af Frederik Bojer Bové

At kalde *Dunkirk* for en perfekt *blockbuster* rammer forbi, for det ville skjule, hvor mange kunstneriske skabeloner storfilmen bryder. Frederik Bojer Bové giver fulde seks POV-stjerner for en helt unik filmoplevelse fra en kulturskaber på toppen af sin kunnen: Visuelt overdådig, fortællermæssigt ambitiøs, og gavmild med følelser og eksperimenterende billeder.

Det er ret svært at anmelde Christopher Nolans *Dunkirk* uden at ødelægge oplevelsen for læseren. Måske en smule overraskende når man tager i betragtning, at filmen omhandler evakueringen fra Dunkerque, og selvom det måske ikke er alle, som kender den historiske begivenhed i detaljer, så ved de fleste, at missionen lykkedes, og at Nazityskland ikke vandt slaget. Men to ting gør, at man bør gå i biografen uden at vide alt for meget om filmen.

For det første har Nolan skabt en utrolig impressionistisk oplevelse; han fanger rædslen, adrenalinen, det absurde og det heroiske i scenariet med 400.000 mænd, der kæmper for overlevelse.

For det andet er Christopher Nolan efterhånden det tætteste, vi kommer på en *auteur* i ordets originale forstand; en instruktør, der arbejder inden for studiesystemet – inden for reglerne af de gængse genrer – men som det alligevel næsten altid lykkes at lave noget 100% personligt og egensindigt. *Dunkirk* er i forbløffende grad en Nolan-film, på så mange planer og med så mange detaljer, at jeg ikke skal spolere overraskelserne.

Dunkirk - Trailer 1 [HD]

Nolan er en gavmild filmskaber

Nolan kan vel nærmest gøre, hvad han vil efterhånden. Det har han optjent retten til med sin ekstremt indbringende *Batman*-trilogi men også med de succesrige storfilm *Inception* og *Interstellar*. Han har taget de genrer, der er store i vore dage – superheltefilm, *science fiction* og kupfilm – og skabt personlige udgaver. Hvad der især slår mig ved en film som *The Prestige*, *The Dark Knight* eller *Interstellar* er, hvor *gavmilde* de er. De havde kun behøvet halvt så mange *plot twists* eller halvt så mange flotte billeder for at få succes som de *blockbusters*, de dybest set er. Men Nolan vil og kan mere end det.

Hans styrke ligger i fantasien; i idéen om en kupfilm der foregår på flere drømmeplaner på én gang, eller i de mange tidsparadokser fra *Interstellar*. Så hvorfor spille sin tid på en realistisk historisk skildring? Men omvendt passer tematikken om evakueringen fra Dunkerque perfekt til Nolan, der altid har undersøgt menneskelig moral i sine film. Gang på gang, på stranden, til vands, og i luften må unge mænd afgøre, om de vil sætte deres eget liv på spil for – måske – at redde andres. Gang på gang stilles de over for, om de vil gøre det svære, men rigtige – ligesom karaktererne på bådene i *The Dark Knight* eller i rumskibene i *Interstellar*.

Og hvad der altid har løftet Nolan over hans samtidige kolleger, er hans insistensen på at lave en kobling mellem form og indhold. Ligesom hans karakterer så ofte skal gøre det svære, ligeså skal hans medarbejdere. Så selvfølgelig skal fortællingen ikke lade sig begrænse af gængse idéer om, hvordan en historisk film skal leveres, hvis nu oplevelsen kunne være mere effektiv på anden vis. Selvfølgelig skal klipningen være mange gange mere kompliceret, end den kunne have været. Og selvfølgelig skal filmen laves på 70mm, snarere end det mere simple digitale format, også selvom det måske ellers havde været nemmere at redde scener på en computer i post-produktion. Christopher Nolan insisterer på, at gøre de små ting ordentligt.

“

Det er ikke en *genial* film, der chokerer ved sine indsigtfulde idéer. Men det er måske tværtom det mest chokerende ved den

Træerne vokser måske ikke ind i himmelen. Jeg bliver aldrig verdens største fan af komponisten Hans Zimmer, som i en film med så lidt dialog som *Dunkirk* kommer til at blive en af de væsentligste medspillere. Hans soundtrack er fint, men jeg spekulerer over, hvad en komponist som Max Richter eller Jóhann Jóhannsson kunne have fået ud af det her.

Det er også en ret simpel og ligetil fortælling, og hvis jeg var overrasket over, hvor meget den mindede mig om László Nemes' *Sauls Søn*, som en fortælling om krigens gru der insisterer på at få dig til at *føle* den, så gav den sammenligning mig også lidt en følelse af filmens begrænsninger. Det er ikke en *genial* film, der chokerer ved sine indsigtfulde idéer.

Se Dunkirk på 70mm

Men det er måske tværtom det mest chokerende ved den. At den virker så normal, så ligetil. *Sådan her burde mange flere film være*. Der burde være mindst et par filmskabere, der fik lov til at lave personlige film i dette format. Det burde være vort krav til enhver form for popkunst, ligesom popmusik ville være forfærdelig, hvis ikke den gav plads til en Beyoncé i ny og næ. Alting behøver ikke at

være så eksperimenterende, hvis blot der er plads til noget personligt, og noget ægte, i ny og næ.

“

Der er så meget i den her verden, som det er værd at kæmpe for. Til vands, til lands og i luften. Og med et kamera.

Dunkirk *har* nogle eksperimenterende billeder, som jeg aldrig har set før, hvor kameraet er stillet op på en ganske overraskende måde, men de bedste billeder er såmænd de helt simple, hvor fly flyver mod solnedgangen, eller mænd står på en strand i dagry. Det er en af de store glæder ved film, især analog film, blot at se på noget flot lys, et endeløst turkist hav, eller en god ung skuespiller – og ja, Harry Styles fra *One Direction* gør det glimrende. Der er så meget i den her verden, som det er værd at kæmpe for. Til vands, til lands og i luften. Og med et kamera.

Og hvis I kan komme til det, så sørg for at se *Dunkirk* på 70mm. Det er desværre nok stadig ikke så let for store dele af den danske befolkning. Men *hvis* der er muligt, så gør en ekstra udflugt ud af det.

Premiere: 20.07.2017

Originaltitel: Dunkirk

Genre: Drama, krigsfilm, thriller

Spilletid: 1 time 47 minutter

Copyright: Warner Bros.

Fotos: Warner Bros.

Kan du lide POV formatet, så skulle du tage at [klikke her og like vores Facebook-side](#). Her får du også alle links til vores nye artikler. Del os gerne med andre. Du kan også tegne et abonnement til 20 kr. om måneden via PayPal under 'Hold POV.International i live' eller via din netbank. Vores kontonummer er: 3409 12107307. Du kan også donere til hele POV.International via MobilePay på 40 12 19 68. Vi udkommer uden annoncer og modtager ikke mediestøtte.

Frederik Bojer Bové

Frederik Bojer Bové (født 1.12.1986) er cand.mag. i Moderne Kultur og Kulturformidling og BA i Historie. Han blogger om film på kronoper.dk, er dansk redaktør på tidsskriftet Cinema Scandinavia og har været programlægger på Copenhagen Architecture Festival.

FACEBOOK

TWITTER

GOOGLE

PINTEREST

TAGS:

#FILM

2. VERDENSKRIG

CHRISTOPHER NOLAN

DUNKIRK

FREDERIK BOJER BOVÉ

KRIGSFILM

 ANBEFALET TIL DIG

**Kino & Kaffe:
Nederlagets
triumf**

**Meltingpot-
æstetikerens
Johannes Nyholm**

**Film: Jolly fine –
er livet
nogensinde det?**

F Ø L G O S

Synes godt om

Del

46 tusind personer
synes godt om dette.
[Opret en profil](#) for at
se, hvad dine venner
synes godt om.

Follow @pointofviewint

H O L D P O V I N T E R N A T I O N A L I L I V E

POV er en uafhængig platform for oplysning, debat og kritik. Vi modtager ikke mediestøtte, bruger ikke reklamer og har ikke nogen betalingsmur.

Alle tekster på POV er gratis tilgængelige ud fra en overbevisning om behovet for kvalitet, videndeling og perspektivering i en tid præget af fake news og jagten på klik. Vi vil gerne kunne læses af alle - også dem, der ikke har mulighed for at betale.

Hvis du nyder at læse os, kan du støtte ved at abonnere, støtte os med et enkelt beløb eller støtte den enkelte skribent via deres info-bokse.

Sådan kan du støtte os:**MobilePay**

40 12 19 68

Bankoverførsel

Reg. nr. 3409 Kontonr. 12107307

PayPal

Herunder kan du melde dig ind hos os via Paypal, så dit månedlige støttebeløb bliver trukket automatisk. Det kan vi endnu ikke med MobilePay, men den mulighed kommer snart.

Donations-niveau

Glad bruger : 20.00 DKK pr. måned ▼

Abonner

Q U I C K P O V

23/07/2017

**Hjertescenens Kvinder – Major
Tom – Sarah Ørbæk**

16/07/2017

**Hvordan logger man af det der
Facebook?**

15/07/2017

Kommentar: Nej tak til hyggeracisme – det har intet med politisk korrekthed at gøre

27/06/2017

Suck it up, Buttercups

16/06/2017

POV's Dansk Vestindien-kalender – juni-august 2017

N P R O V E R S K R I F T E R

- From Skyhook To STEM: Kareem Abdul Jabbar Brings The Science
- States Have Already Tried Versions Of 'Skinny Repeal.' It Didn't Go Well
- 5 Unanswered Questions About Trump's 'Ban' On Transgender Troops
- FACT CHECK: Gingrich Misleads For Trump In NPR Interview With Claims Of Bias
- Kansas Gov. Brownback To Be Nominated Ambassador For Religious Freedom

B B C O V E R S K R I F T E R

- Swedish PM Lofven drops two ministers over IT crisis
- England v South Africa: Jennings out for a duck
- Missing Florida woman found after she bottled her scent
- Israel removes Jerusalem flashpoint security apparatus
- Madonna accepts damages over 'invasion of privacy'

◀ FOREGÅENDE

**Anmeldelse: Whitney,
du gør mig så emotional**

NÆSTE ▶

**Idiotisering: Hvad
tænker du egentlig på,
kære læser**

S E N E S T E I N D L Æ G F R A

Karen Melchior: Mit tweet om kvindefodbold fik fodboldfans til at rase

Selvom jeg er kvinde og politiker, burde jeg vel have lov til

Bortvendthedens æstetik

Ved et tilfælde faldt min tanke i dag på bortvendthedens æstetik. Jeg

Historien om mig og Simon

Barndommens land. Hvordan var det nu med det? Var det virkelig de

Flugten til Fyn

Jeg var fem år, da den store omvæltning skete. Min mor tog